

гдáто прáвитъ нéщо похóбавш ѿ дрúгагш, кгдáто това не є въ негóбата влáсть, но є да ёстéственныи;

Сámш за ёдно нéщо трéба да се хвáлиме прорóкъ, кóйто казóва: Да се не хвáлитъ прмóдрыотъ съ предúдростъ та си, нито богáть отъ съ богáтството си, но кóйто се хвáли трéба да се хвáлитъ какъ познáва Бóга, и каэнáетъ да прáвятъ съдъ и прáвдъ на землáтъ.

А за даровáнїята кóйто юмаме, дóлженсте ваме да благодáриме Бóга, ѿ когóто ги почáваме, и да внимáеме за да ги не бу потрéбме на съло, катъ да станеме зарадъ нíхъ и достóйни.

А за да смиренномóдрствъба всéкий че вéкъ, намéръва бе зчисленны причины, когд то размышлáба свойте си недостáточства недостóинства, кóйто и дóлженствъба да ги ма всегда предъ очите си.

Гордеиъви напáче са ѿни, кóйто не пози ватъ сéбе си: и за това є мнóгш прáво слóво коéто казóва: “ Гóрдость та є дщеря на бе-